

mine Tanker en meget stor Forskjel paa at have staaet i Statens Veivæsens Tjeneste, eller at have stiret det, og nu at skulle optræde som inspicerende og controlerende ligeoverfor de communale Autoriteter. Jeg behøver neppe at udtale, at jeg anseer det som en ligefrem Selvfølge, at, forsaavidt der ved Benyttelsen af saadanne Kræfter kan gjøres Besparelser, ville disse finde Steb; men jeg finder det uheldigt at tvinge Ministeren til kun at kunne søge sin Assistance blandt dem, som, fordi de nyde Pension af Statskassen, ere istand til ved Siden deraf at overtage dette Hverv for en billigere Pris end Andre. At Ministeren med nogenlunde Bestemthed maa vide, hvad han kan raade over, ikke alene i det enkelte Finantsaar, men ogsaa i de følgende, forekommer mig egentlig at være en Selvfølge. Man kan vaanskelig finde dygtige Kræfter til disse Bestillinger uden at kunne give dem en rimelig Udsigt til, at de, naar de gjøre Fyldest i denne Bestilling, ogsaa ville blive bibeholdt deri; men jeg seer ikke, hvorledes dette vil være muligt for Ministeren, naar det skal være afhængigt af det enkelte Finantsaars Bevilling, om og hvor Meget der bliver bevilget til denne Inspection; jeg betoner udtrykkeligt „om“, thi der er jo en Mulighed for, at Intet blev bevilget. Jeg skal ikke fastholde Lovudkastets Bestemmelse i § 15 om, at denne Inspection lægges i Hænderne paa en fast ansat Embedsmand; jeg skal viligt følge det ærede Udvalgs Forslag om, at den, i Sighed med, hvad der skal finde Steb ved Sandflugtsdæmpningen, bliver besørget af Ministeren for en rund Sum, som staaer til hans Raadighed; men jeg maa meget bestemt fastholde, paa den ene Side, at en saadan Sum ikke sættes knappere, end at Forretningerne kunne udføres derfor, og paa den anden Side, at man ikke ved Fastsettelsen af den tager Hensyn til en saadan Tilfældighed som den, at man veed, at der i dette Dieblif er billige, disponible Kræfter tilstede. Vil man altsaa sikke sig imod, at der bruges for Meget, at Vedkommende honoreres dobbelt, idet han ikke alene honoreres for sit særlige Arbejde ved Inspectionen, men ved Siden deraf vedbliver at modtage sin Pension, saa vil

en Bemærkning i den Henseende være tilstrækkelig. Hvis Vædringsforslaget under Nr. 36 var blevet vedtaget, uden at der havde været stillet Underændringsforslag dertil, havde jeg til Bide Behandling selv stillet et saadant; dette er nærmest henvendt til det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage). Jeg har ikke troet, at det rette Tidspunkt for mig til at stille Underændringsforslag til Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 36 var kommet, før det ærede Thing havde udtalt, at det overhovedet vilde gaae den Vej, Udvalget har foreslaaet, men ganske vist vilde jeg derefter til Bide Behandling meget indstændigt have anmodet Thinget om at forhøje Summen, 4,000 Rd., da jeg ikke seer, hvorledes man med Sikkerhed kan faae Veitinspektionen fyldestgjørende bragt tilveie for denne Sum, medmindre man kan profitere af en saadan Tilfældighed, som den, den ærede Ordfører har angivet. Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) udtalte som sin Anskuelse, at det vilde være heldigt at lade denne Inspection forestaae af flere for forskjellige Districter, men jeg er af en heelt modsat Mening. Jeg troer, at det netop paa dette Omraade er af stor Betydning, at der saavidt muligt bliver gjort eensartede Regler gjældende ved Inspectionen ligeoverfor alle Landets Communer. Indenrigsministeren, hos hvem den endelige Afgjørelse ligger, er henvist til at see gennem vedkommende Inspectors Briller, men det vilde vistnok ikke være heldigt, hvis Glasene i disse Briller vare forskjelligt farvede ligeoverfor de forskjellige Districter i Landet, eller at der var en Mulighed for, at det kunde være faaledes; jeg troer, det vil være heldigt, navnlig overfor Communerne, at Overinspektionen lægges i een Mandes Haand. Dette foreligger vel ikke umiddelbart til Afgjørelse, men da det ærede Medlem har bragt det frem, har jeg dog ikke villet holde min Anskuelse om dette Punkt tilbage. Med Hensyn til Tiden for Lovens Ikrafttræden skal jeg endnu kun bemærke, at jeg vel maa erkjende, at flere Bestemmelser i den ikke ville kunne træde i Kraft før den af Udvalget foreslaaede Tid, den 1ste April 1868, hvilket navnlig gjælder alle de Bestemmelser, som angaae de gamle Hoved-